

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๕/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

คู่กรณีที่ ๒ เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การนำเงินส่งและการจัดทำบัญชีขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ (ลูกจ้างประจำ) ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ทุกประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองพร้อมออกใบเสร็จรับเงิน จัดทำใบนำส่งเงินพร้อมเงินและหลักฐานการรับเงิน ส่งให้งานการเงินและการบัญชีตรวจสอบเอกสารหลักฐาน จัดทำทะเบียนคุมลูกหนี้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และทะเบียนคุมภาษีทุกประเภท

คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลังในฐานะผู้บังคับบัญชาของคู่กรณีที่ ๑ และพนักงานเก็บภาษี ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๙๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง มอบหมายงานในหน้าที่และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๔๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลบังคับบัญชา

พนักงานและลูกจ้างในส่วนการคลัง ตรวจสอบการจัดการเกี่ยวกับงานจัดเก็บรายได้ รายงานทางการเงิน และบัญชี และเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

คู่มือที่ ๒ ได้ลงชื่อรับเงินร่วมกับคู่มือที่ ๑ ในใบเสร็จรับเงินรายได้ค่าภาษีโรงเรือน และที่ดิน แล้วไม่นำส่งเงินทั้งจำนวน โดยนำใบเสร็จรับเงินของปีที่ผ่านมาที่ต้องมีการเจาะรูทำลายมาออกเป็นหลักฐานแทนใบเสร็จรับเงิน หรือแก้ไขวันที่และเพิ่มเติมรายละเอียดในใบเสร็จรับเงินให้ครบถ้วนแล้วใช้เป็นหลักฐานแทนใบเสร็จรับเงิน ปี ๒๕๕๐ อันถือได้ว่าเป็นกรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงิน หรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้องให้แก่ผู้ชำระเงิน ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด โดยระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒ ร่วมกันรับเงินรายได้ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน รวมเป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท มีรายละเอียด ดังนี้

๑. รับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากบริษัท ร. จำกัด ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๐๐,๘๙๖ บาท ซึ่งตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๐๐,๘๙๖ บาท ที่บริษัท ร. จำกัด ผู้ชำระเงิน นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีการกรอกข้อความครบถ้วน ปรากฏลายมือชื่อคู่มือที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน และมีลายมือชื่อคู่มือที่ ๒ อยู่ด้วย ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๕๒ ปรากฏว่าเขียนเป็น เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๒ ระบุบริษัท ร. จำกัด เป็นผู้รับการประเมิน ได้ชำระภาษีเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ โดยไม่ระบุจำนวนเงิน ไม่ปรากฏลายมือชื่อคู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒

๒. รับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากนาง บ. ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๔,๔๐๐ บาท ซึ่งตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๔,๔๐๐ บาท ที่นาง บ. ผู้ชำระเงิน นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีการกรอกข้อความครบถ้วน ปรากฏลายมือชื่อคู่มือที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน และมีลายมือชื่อคู่มือที่ ๒ อยู่ด้วย ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๕๓ ปรากฏว่าเขียนเป็น เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๓ ระบุนาง บ. เป็นผู้รับการประเมิน แต่ไม่ระบุจำนวนเงิน ไม่ปรากฏลายมือชื่อคู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒

๓. รับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากนาง น. ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๗,๒๐๐ บาท ซึ่งตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๗,๒๐๐ บาท ที่เรื่อตรี ว. สามีของนาง น. ผู้ชำระเงิน นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีการกรอกข้อความครบถ้วน และปรากฏลายมือชื่อคู่มือที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน และมีลายมือชื่อ

คู่กรณีที่ ๒ อยู่ด้วย ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๕๔ ปรากฏว่า เขียนเป็น เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๔ ระบุนาง น. ผู้รับการประเมิน แต่ไม่ระบุจำนวนเงิน ไม่ปรากฏลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒

๔. รับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากนาง จ. ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๓,๖๐๐ บาท ซึ่งตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๓,๖๐๐ บาท ที่นาง จ. ผู้ชำระเงิน นำไปมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีการกรอกข้อความครบถ้วน ปรากฏลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน และมีลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๒ อยู่ด้วย ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๕๕ ปรากฏว่า เขียนเป็น เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๕ ระบุนาง จ. ผู้รับการประเมิน แต่ไม่ระบุจำนวนเงิน ไม่ปรากฏลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒

๕. รับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากนาย ช. ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๔,๘๐๐ บาท ซึ่งตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๔,๘๐๐ บาท ที่นาย ช. ผู้ชำระเงิน นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีการกรอกข้อความครบถ้วน ปรากฏลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน และมีลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๒ อยู่ด้วย ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๕๖ ปรากฏว่า เขียนเป็น เล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๖ ระบุนาย ช. เป็นผู้รับการประเมิน แต่ไม่ระบุรายละเอียดอื่นใด ไม่ปรากฏลายมือชื่อคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒

สำหรับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จัดเก็บตามใบเสร็จรับเงิน ดังกล่าวข้างต้น รวมเป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท นั้น ไม่ปรากฏหลักฐานการนำส่งเป็นรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่า มีใบเสร็จรับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ปี ๒๕๔๙ อีก ๑ เล่ม ตั้งแต่เลขที่ ๐๑ - ๑๖ มีการนำไปใช้และนำเงินส่งครบถ้วน ส่วนเลขที่ ๑๗ - ๑๐๐ มีการเจาะรูทำลายแล้ว

นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ในการจัดทำใบนำส่งเงินและหลักฐานการรับเงินส่งให้งานการเงินและการบัญชีตรวจสอบ จัดทำทะเบียนคุมลูกหนี้ภาษี ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าขยะมูลฝอย และค่าใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และจัดทำทะเบียนคุมภาษีทุกประเภท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่อง การแบ่งงาน และการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง ในระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้ทำการจัดเก็บรายได้ ตามใบเสร็จรับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน ๕ ฉบับ ข้างต้น จำนวนเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท แต่คู่กรณีที่ ๑ มิได้จัดทำใบนำส่งเงิน หลักฐานการรับเงินและบัญชีคุมการจัดเก็บ

รายได้ในแต่ละวัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน เพื่อประกอบการบันทึกบัญชี กลับนำรายได้ดังกล่าวมาเก็บไว้และนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของตน เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เป็นลูกจ้างประจำ คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ เป็นพนักงานส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าส่วนการคลัง คู่กรณีทั้งสองคนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน และมีหน้าที่นำเงินส่ง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้ ออกใบเสร็จรับเงินและจัดทำใบนำเงินส่งและหลักฐานการรับเงินส่งให้งานการเงินและบัญชีตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ชำระภาษีทุกประเภท ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง

คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลัง ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ควบคุมดูแล บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในส่วนการคลัง ตรวจสอบการจัดการเกี่ยวกับงานจัดเก็บรายได้ รายงานทางการเงินและบัญชี และเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๙๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง มอบหมายงานในหน้าที่ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง และได้รับ

การแต่งตั้งเป็นพนักงานเก็บภาษี ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๔๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน และมีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับชำระเงินแล้ว จงใจไม่ออกหลักฐาน หรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และจงใจไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๗ กำหนดว่า บรรดาเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้เป็นกรณีสิทธิให้นำส่งเป็นเงินรายได้ทั้งสิ้น ห้ามมิให้กันไว้เป็นเงินฝาก หรือเงินนอกงบประมาณ เว้นแต่จะมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ข้อ ๙ กำหนดว่า การรับเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง และให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท และข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทัน ให้เก็บรักษาไว้ในตู้รับฝาก

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้ลงชื่อรับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๐๐,๘๙๖ บาท

๒. ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๓ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๔,๔๐๐ บาท

๓. ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๗,๒๐๐ บาท

๔. ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๓,๖๐๐ บาท

๕. ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๕๐ เลขที่ ๐๕๖ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๔,๘๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท โดยได้นำใบเสร็จรับเงินของปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาใช้เป็นใบเสร็จรับเงินปี ๒๕๕๐ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดให้ครบถ้วนแล้วมอบให้ผู้ชำระเงินไป เพื่อแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากผู้ชำระภาษีในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ แล้ว ดังนั้น การที่ คู่กรณีที่ ๑ นำใบเสร็จรับเงินของปีที่ผ่านมาใช้เป็นใบเสร็จรับเงินปี ๒๕๕๐ จึงเป็นการออกใบเสร็จรับเงินไม่ถูกต้อง อันถือเป็นกรณีรับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงิน หรือไม่ออกหลักฐาน

หรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน นอกจากนี้ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน คู่กรณีที่ ๑ ก็ไม่ได้นำเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินที่ได้รับชำระดังกล่าวทั้งจำนวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงิน เพื่อนำฝากธนาคารเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๗ ข้อ ๙ และข้อ ๑๑

คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลัง ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในส่วนการคลัง ตรวจสอบการจัดการเกี่ยวกับงานจัดเก็บรายได้ รายงานทางการเงินและบัญชี และเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบ ฯ ข้อ ๓ “ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจผู้มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ อนุญาต รับรอง ให้ความเห็นชอบ หรือการกระทำอื่นใดในทำนองเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือคณะบุคคลที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่าย การเก็บรักษา การตรวจสอบหรือการอื่นใด อันเป็นผลต่อเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ใดๆ ของรัฐ ทั้งนี้ ให้ความหมายความรวมถึง ผู้มีอำนาจหรือผู้ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบคำสั่งมอบหมายหน้าที่แล้ว จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้บังคับบัญชา ตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชา ได้ลงชื่อรับเงินร่วมกับคู่กรณีที่ ๑ ในใบเสร็จรับเงินรายได้ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน ๕ ฉบับ ข้างต้น เป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท โดยนำใบเสร็จรับเงินของปีที่ผ่านมาใช้เป็นใบเสร็จรับเงินปี ๒๕๕๐ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดให้ครบถ้วนแล้วมอบให้ผู้ชำระเงินไป เพื่อแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินจากผู้ชำระภาษีในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ กรณีดังกล่าวจึงเป็นการออกใบเสร็จรับเงินที่ไม่ถูกต้อง อันถือเป็นกรณีรับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงิน หรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ ผู้ชำระเงิน นอกจากนี้ ไม่ปรากฏว่า เงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน ๑๓๐,๘๙๖ บาท ที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับและลงชื่อร่วมกันในใบเสร็จรับเงิน มีการนำส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อนำฝากธนาคารเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งจำนวน การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๗ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๒๖

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ลงชื่อรับเงินในใบเสร็จรับเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท

โดยนำใบเสร็จรับเงินของปีงบประมาณ ๒๕๔๙ มาใช้เป็นใบเสร็จรับเงินปี ๒๕๕๐ มอบให้ผู้ชำระภาษี และไม่นำเงินที่ได้รับชำระทั้งจำนวนส่งเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ ส่วนตัว นั้น ถือได้ว่า การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และเป็น ความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ส่วนการกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง และเป็น ความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึก บัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็น เหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบ การบันทึกบัญชี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ มีหน้าที่ในการจัดทำใบนำส่งเงินและหลักฐานการรับเงิน ส่งให้งานการเงินและการบัญชีตรวจสอบ จัดทำทะเบียนคุมลูกหนี้ภาษี ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าขยะและใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมีหน้าที่จัดทำ ทะเบียนคุมภาษีทุกประเภทให้ถูกต้องครบถ้วน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ มี หน้าที่ จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการ บันทึกบัญชี การจัดทำบัญชี และรายงานการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๙ และ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๐ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกรมการปกครองฯ ข้อ ๙ กำหนดว่า เมื่อได้รับชำระภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้ายในแต่ละวันให้บันทึกแยก การชำระภาษีปีปัจจุบัน และภาษี ค้างชำระ ในใบนำส่งเงินและใบสำคัญสรุปใบนำส่งเงิน หากได้รับชำระภาษีปีปัจจุบันให้บันทึกลงในทะเบียน เงินรายรับตามประเภทที่ได้รับชำระ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้หน่วยงานคลัง บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสด โดยแสดงให้ทราบว่าได้รับเงินตามใบเสร็จรับเงิน เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ คู่กรณีที่ ๑ ได้รับชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และรายได้ประเภทต่างๆ ตามใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๕ ฉบับข้างต้น รวมเป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท แต่มิได้จัดทำใบนำส่งเงิน หลักฐานการรับเงิน และ บัญชีคุมการเก็บรายได้ดังกล่าวในแต่ละวัน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชี ให้เจ้าหน้าที่การเงิน ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกรมการปกครองฯ ข้อ ๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๑๐

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ ได้รับชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๑๓๐,๘๙๖ บาท โดยมิได้จัดทำใบนำส่งเงิน หลักฐาน การรับเงิน และบัญชีคุมการเก็บรายได้ในแต่ละวัน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการบันทึกบัญชี เพื่อนำเงินที่ ได้รับไปใช้ประโยชน์ส่วนตน นั้น ถือได้ว่า การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่รัฐแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงิน หรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

๑.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

๑.๓ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน

คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้ผู้กระทำความผิดรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน กรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน และกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน คู่กรณีที่ ๑ จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบฯ รวม ๓ ข้อ ปรับเท่ากับเงินเดือน รวม ๑๖ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๗,๗๓๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๓,๖๘๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสามพันหกร้อยแปดสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๑ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาคภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๒.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงิน หรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงิน

ให้แก่ผู้ชำระเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน

๒.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน

คู่กรณีที่ ๒ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้ผู้กระทำความผิดรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน และกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับโทษปรับตามระเบียบฯ รวม ๒ ข้อ ปรับเท่ากับเงินเดือน รวม ๑๖ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๔,๑๒๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๒๕,๙๒๐ บาท (สองแสนสองหมื่นห้าพันเก้าร้อยยี่สิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีที่ ๒ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน